

પુલબુદ્યો

ચાકલેટ.

લખનાર—સસેકા તીન પાંઉ

ઉદ્દે

મીં તેહમુરસ્ય રૂં નં કામા

જપાવી પ્રગટ કરનાર

જાંગીરજી બ. દુબાશ.

ધી ન્યુ સોશીઅલ એમેચ્યુઅર કલબ.

ગીફ્ટ રોડ કાલબાદેવી.

સરવે હવે શ્વાપ્ત રાખ્યાછે.

ફીદાહુસેન ઇસુક્રિસ્ટીએ પોતાના

ધી “ ફીદવી ” પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં છાપીછે.

બાળપાલા લેન—મુંબઈ. ✓

તાં ૨૨ મી આગસ્ટ ૧૯૧૩

કીંમત બે આના,

ગ્રજરાત વિદ્યાપીઠ
જાણકારી કૉમ્પોઝિટ-સંસ્થા
તાંદુર—મધરાસા
લાદી

લાદીના સઉથી મોટા વેપારી

દોરાબજી મોટાભાઈ મોખેદા
એન્ડ સન.

પાલીસ કીધેલી અને વખર પાલીસની દરેક જાત
ની લાદીઓ અમારા ગોડાઉનમાં હંમેશાં મોટા જઠામાં
તૈયાર રહેછે.

નવાં તથા જુનાં રિમાં લાદી ખેસાડી આપવાનું
કામ કંત્રાકટથી કરી આપશું.

“ધી બોમ્બે સ્ટોન પોલીશીંગ વર્ક્સ.”

નાના શ કર શેઠની વાડીમાં

ઠાકારદવાર—મુંબઈ,

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગૂજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૪૭૮૧ વર્ગક

પુસ્તકનું નામ યુલ્યુલ્યો યાકલે

વિષય ૭ - ૨ - ૬

ધી ન્યુ સોશીઅલ

એમેચુઅર કલબ.

“ દુન્યા ાસી—શું કામ ભારી—

મથુવી, નેધયે, યાર ? ”

તમારા જેવા બે પાંચ દોસ્તો મળ્યા એટલે કાંઈ હસવા બોલવા વગર જીવને ચાલે ? કહેવત છે કે “ હસ્તા તેના વસ્ત્રા ” તેમ બાઈ આપણો તો જનમારોજ રંગીન પસાર થયલો. અજે ગલીએ મલી જીરાનીની દુકાન માફક કલબોના વહાણ ફાટ્યા ત્યારે વળી નવાનું ત્યાં બરયા સો કાંચે નહીં ? હા, મેં જીવને પચાસ પર એક વાર પુછ્યું કે કાંચે નહીં ?.

મેં અને મારા જમણા હાથ જેવા કેટલાક ખીરાદરોએ વીચાર બાધો અને વીચાર ફરીનેજ બેસી નહીં રહેતાં આ “ ધી ન્યુ સોશી એમેચુઅર કલબ ” ને હસ્તીમાં આણી. અમોએ સપર પહેલાં વ પાસ કાંઈક કે આપસ આપસમાં હસી બોલીને ફરસુદો વખત ગાળીને એટલુંજ નહીં પણ વળી સાથે ભાગ્યા ખાસ વ આમ નોં પણ જ્યારે બને ત્યારે હસાવી બોલાવીને જીવ બહેલાવવો અને સાથે ભાગ્યું કાંઈક ધરમાલા કામ કરીને દુખ્યાંની દુવા લેવી.

એવી રીતે બાઈએ અને બાઈઓ, આ કલબની સ્થાપના થઈ છે, અને આજે અમારો આ પહેલો બેલ બહાર પાડતાં અમે શોખીન હમદીનો તરફથી એટલીજ આશા રાખીશું કે એક ભાયક કામને હિતેજન આપજો. ભુલ ચુક હોય તે લઈ ચલાવજો. અને તો શીખામથુના બે બોલ લખી મોકલજો, પણ ખુદને વાસ્તે કાંઈના દોરવ્યાથી ખીજ બાજુનું સાંભળ્યા વગર મનમાં વહેમ રાખશો નહીં.

હાલ એજ,

લા. સેવક

જહાંગીર બહમનજી દુબાશ.

સરસો શું કહે છે?

અહમ ! મકુન્ને એકાદ નાટક લખ્યો જોટલે તે કાંઈ લખ્યો, કેમ લખ્યો, ક્યાં લખ્યો, શું કરવા લખ્યો, કેટલી મહેનતે લખ્યો, ક્યાંથી પીટપાટ કરીને લખ્યો, કેટલે વખતે લખ્યો, લખતાં કેટલી પેનસીલ વપડાઈ વીગેરે જણાવવાની વલણ, દીબાચા માસ્ટરોમાં હું નાનો હતો ત્યારથી જોતો આવ્યો છું હવે આજે પારી તદ્દન નજીવી પહેલી કોરોસમાં પણ જો હું ઉપર જણાવ્યા મુજબની બધી વીગતો આપવા બેશું, તો સપરમો દહાડો મને લક્ષ્મીક બાબદોમાં જીહું અડાવવું પડે—તમે સમજ્યાં કેની ?

મેં તો ધાર્યું હતું, કે ગાયનો માટે કાંઈ નામીયા કાશ્મીરી ઉસ્તાદજીને રોકવામાં આવશે અથવા તો પોએટ લારીએટ પર ખાસ લાડન તાર કરીને રાગ રાગણીઓ મંગાવવામાં આવનાર હશે, પણ છેક અગ્યારમે કલાકે તે બધા મુખી સ્વપના કરરરર છુસ થઇ ગયા અને એક દીવસ મારી પર નોટીસ આવી કે “ બા ગાયનખી તુને જોડવાં પડશે ! ” વગી એ કોટક અધુરાં હશે તેમાંથી સેવક રૂઠીમાં અને બોચી ખજવાળી જે બન્યું તે તમે માટે તકયાર કહેવા કોણને જાણ્યું ? જણ્યું જોટલે તો વેઠવાનું જો તો !

હીન્દી તરજો ગોઠવવામાં મારા મીત્ર મીં જહાંગીર દુબાશે મને કીમતી મદદ આપી છે, પણ વીલાયતી તરજો બેસાડતાં લાઇ મારો દમ આખર આવ્યો. એ તમારા દેશી ઇસ્ટેબલાઈઝેનો કોઠો કાયદો દેખું કે ગમે એવી યુનદી ઇંગ્લીશ તરજમાં ચપટેતી કે હીન્દી રાગણીમાંની એકાદ લાઇન છુસાડી દઇ આખા ગાયનની ખુશી મારી નાંખવી ! મારાથી બન્યું ત્યાં મુધી તો મેં તેવું ખુન થવું અટકાવ્યું છે, તે કરતાં કંઠે કંઠે હારમોનીયમ વાલાના આંગળાં લપસી પડે તે લઇ ચલાવજો. શું કરયે ?

લે, ચાલો, ઠાણેઝામાં વખત થઈ ગયો. આપણા ઉકરજીઆ નહાન નહાવા ગયા છે તેણાણુ ઓય દેતાકે આવશે, અને જે વખત જાય છે તેમાં પાતળાં ચાટુઓની પામત પર પરદો ઉધડશે તેટલા વેકો જરા આંચે “ચાકલેટ” તકયર કરવામાં કાણુ કાણુ મરી મસાલો ભાગ લેશે તે વાંચી જાવ.

લા. સસેકા ત્રીન પાઉ

ઉર્ફ

તેહમુરરુપ રૂ૦ ન૦ કામા.

પુના તા. ૧ લી આગસ્ટ સને ૧૮૧૩

નાટકનો સાર.

હામેશાં એક નાટક જેવા અગાઉ તેનો સાર જાણી લેવાની ખસુસ ફીને ખાતુઓને ઘણીજ હોંરા હોય છે ત્યારે સમજે આ નાટકનો સાર એટલોજ છે કે ખા૦ સા૦ ઉકરજીઆનાં બીજી વારનાં વગન માટે પડદો ઉત્થકાય ત્યારથી તે છેલ્લો ડ્રૌપ પડે ત્યાં સુધી પેટ પકડીને હસવાનું એ આ “ચુકલુદ્યા ચાકલેટ” નો જારમ જરેલો સાર છે.

એ માઝનદરાનીઓ છે કોણ ?

ખા. સા. ઉકરજી ઉલગબરદી—મુંબઈના વેપારી.

જમી જમકાક—

તેવણની પહેલી બધરીનો દીકરો
આપણો 'ચુલબુલ્યો ચાકલેટ' આપ
સાથે ત્રણ પાંચ થવાથી નહાસી જઈ
ને ગપ્પાંબાદ ભરાયલો.

હમાયજી હેત્ય પેત્ય—

ઉકરજીના બીજી વારના ધણીઆણી.
નાવારેસ કુતરાંની આરફનેજના
રથાપક.

ઓગરાજી કોગરા—

ફેની ફુંકારયાં—

ઉકરજીના દોસ્ત, ફેમીલી સોલીસીટર
હમાયજી ના સહી ઓગરાજીની
સ્વીટ હાર્ટ.

આસીબાઈ ગોરાણી—

શમશુલ ઓલમાં }
હાઠ આદરજી બાસલેટ. }

હમાયજીનાં ગવરનેસ.
ગપ્પાંબાદની અગીયારીના પંચકી
પાછલથી પોઆર કાનવેલેશન્ટ હોમ
ના મેનેજર.

મીસ એમી ચટાક—

લીમજીભાઈ તમપાલ

ડોસુઆ દીવાસલી

એફજી એકવીસયા

ડાઠ બરટલા ધમશાણજી

હીજે હાંડા મારટર

પેસુજી પેપરમીટ

સોહં સીકંદર (જુન્યર)

વીગેરે, વીગેરે, વીગેરે

તેવણની બત્રીજી જેમીની સ્વીટ હાર્ટ

ખા. સા. ઉકરજીના જુના દોસ્ત
દારો

પોઆર કાનવેલેશન્ટ હોમના
માનવંતા રહીસો.

ચમખીનની બાટલી અને સીસાં
ના પાસાના ખરા આશકો.

કુતરા, ભઠયા, ગંગાસીંગ, શખશો, વીગેરે, વીગેરે.

ચુલબુદ્ધ્યો—ચાકલેટ.

(અંક પહેલો.)

(૧)

એક શખસ—

જેલો જેલો હયવાન
વાળ્યો સુધારાએ ધણુ રે, જેલો.
હમાથજીએ આપ્યુ રે માન. જેલો.
શયર.

અરે આજનાં પાયાડાંએનો ફેરવાયો છે ઢંગ,
સખાવતનાં કામો કરી બસ ફેરવી નાખ્યો રંગ.

હકખાં કુતરાની દયા—

ગરીબ હમદીનાં કયાં ગયા,

શુ એ તમારાં શલુક કે શાન ? જેલો.

આજ બાઈ આપણો ધંધો આ ધીકયો,

પાન વેચતાં વેચતાં આએ હુન્નર હું સીખ્યો.

પાંજરા યોજમાં પીતપાત—

આપણી રાજી નગી સાથ,

પાકેછ એમાંથી માર ધાંનરે, જેલો.

(૮)

(૨)

(La Petite Tonkinoise.)

- લીમજી— આજે શાહ સોદાગર બન્યા—
ડાશુ— બાબા ભણ્યા નહીં પણ ગણ્યા,
હા કેલવણી આય—
લીમ— માંજ સેવક કમાય,
છે ધંધો એજ માખણ્યા.
ડાશુ— ગજવા કાતર એમ.
લીમ— પાકીટ પીતુ એમ.
બેઉ— હા એ છે બેહસ્તતુ કામ !
લીમ— પોલીસના બાધ અંડા મુદ્દલ,
ડાશુ— રાખો દમામની સાથ તુંડલ !
લીમ— ફેકા એમ પાસા.
ડાશુ— બસ બે યોગ ખાસા.
બેઉ— સાથે બાટલીનો બાહાર !
લીમ— સપડલ જાય ફોધ બોચુ મેં, તો,
ડાશુ— બસ છે બેડો પાર.

(૩)

(હાલગ્ડુ)

હમાયજી.

પોહરી જવોરે મારાં લાડકા પોટકાં
ભોંમે તારી માત થતી રસ્તે
નસીય ! ઉકરની સાથે હું નહીં ફરતે,
(ચાલ સુધ જ, ટોમી.) પોહરી

(૬)

ફરેની મુઠ ને મલ્યુ નહીં દુધ,
આયુ' મારે હાથ, વારે યુધ.

(લે દુધ પી જ, જેકી.) પોહરી.

બાપ તારો યુલડાગ પાસેનો,
મોહલ્લેદારોને માથે વાસેનો.

(જો પુડીંગ ખાધ જ, ટાઇગર.) પોહરી.

મરે પોલીસ મુક્તી'તી જેહેર,
મુવા કસાઇ, અમાર ને ઘેર.

(વેક, પાટો બાંધાવ બાહની,) પોહરી.

(૪)

હમાયજી—જીવો જીવો સખાવતના રૂડાં મારાં કામરે
લલી તેની બલાઇનાં રે કોઇ કરો વખાણુરે
હારે કુતરાની—
હારે પ્યારાની—
હાથે કરે સારવાર
રયારે મારે ટેરીયર—
કાણુ કરે છે કદર—
કાંઈ બોસે છે તું એમ કલવાઇ (બાઉવાઉ)
ક્યાં ગેઇ છે તારી માથ જીભરાઇ (બાઉવાઉ)
આવ તું આવ—જીવો૦

(૫)

ઝાગરાજી—ધંધાના અહીંતો સાધન ખુત્યારે ચાર,
બાઈ બન્યાં છે ફલુસ બસ કુસ મુત્યાં.
ગલી ગલીએ ઠાકર વધવારે ચાર—ધંધા.

(૧૦)

ને જોરે રહેણી દુડી પડ્યા છે વાર—ધંધા.
ડાકટર સોધે ખાંસીનાશ—
અમે સોધ્યે ફાંસીવાલા—
કપાલ કુટયે હમે સાથ—
નજર અહીં તહીં અધે બધે દોડાવતા
ફૂગીયે બાપુઅધો સંગાત—ધંધાનાં

(૧)

ફરેની— હું ચાલી જાઉં છું,
ઓગરાણ— કેમ જાય છે હું જોઉં છું ?
ફરેની— જો આએ ચાલી.
હું ચાલી જાઉં છું.
ઓ— પુઠે હું આઉં છું,
ફે— ધખારો છોડ ખ્યાલી.
ઓ— લુલ કરેછ તું વફાલી.
ફે— બકારો ના ખાલી
ખસી જાય કાયદા શાખી,
રસ્તો છોડ એ મવાલી !
ઓગરાણ— વાહીઆત અરે વાત તું કરેછ ?
બેબુ કેમ હાથથી એમ રેચરેછ.
જરા કર તું વીચાર, ના બન એમ ગમાર—
ફીયર ફરેન, ટાપ અગેન, માપ હાઈ !

છાંતો પાણી—ચીઝ સોસ!
એ બેઉ ચીઝ સાથે નહીં હોય, તો
બીલકુલ રરરરદ!

અમોએ ખાસ મેહેનત લઈ, આ નવી ચટાકેદાર
બીસ્કીટ બનાવી છે ૧ રતલના બાર આના

સારા સપરમા દીવસની
વરદી નોંધાવો,
તેમાં શું શું સીલેક્ટ કરશો?

તરેહવાર જાતનાં

કેકસ

મકરૂન, પુડીંગ,

ચીઝીન પાઇ,

બીમાના પાટીસ,

સુરતી ખતાઇ,

બદામથી ભરેલી !

જેલીના પફ્સ,

હારડીંગ કેકસ !

અરદેશર ફ્રસતમજ કનેક્શનર,

બાણીતા કેક પેસ્ટી બનાવનાર

“વીક્ટોરીયા બેકરી”

કોટ, મુંબાઇ.

રૂ. ૧૫,૦૦૦ નાં ઘનામવાલી ગંજવર હરીફાઇ !

આવતા બાર માસની આગમ્ય અમારે બાર હજાર
મેમબરો ભેગાં કરવાં છે. તમે મદદ કરશો? અમે
તમારી એ મેહનતના ખદલામાં રૂ. ૧૫,૦૦૦ નાં ગંજવર
ઘનામો આફર કરીએ છીએ. કંઈ નહીં તો જરા વિગત
જાણવા અમારી રંગીન મેહનતજર તો મંગાવો? જવાબ
માટે અરથા અમાની ટીકીટ બીડજો.

બાનુઓ તથા ગ્રહસ્થો !

આ તમને જાહેર અમલુત્રન છેલ!!!
આજેજ લખો:—

ASIAN EXCHANGE CLUB,

DEPARTMENT 897.

POONA.

(૧૨)

અંક બીજો.

('૭)

[Angelina Two Step.]

જમ—આએ ઝટપટ ખટપટ કરતો

હું કહું છું આએ ગામ,

જમ કેક નામે જોળખાતા

પણ જમશેદ માફ નામ.

આએ ભટખટ પંચી હું તો

એમી પર જાન કુરખાન,

નહીં દેતી એ કોહું તો પણ

બસ કરશ એને હીલ જાન.

હીલ જાન હાં, જીવજાન હાં, કુરખાન હાં, રે કરશ.

કેમ ખમું આય !

શું કહું હાય !

ભગાઉં શું એવી ટીક ?

કેમ મનાઉં આદર !

શું જણાઉં ફાધર !

ભાગેજી એ ધાંખરાનીજ બાક.

બસ પાસો અજમાઉં.

સારંગ જમાઉં.

કહું એમીને હાય.

જો નીરાશ થાઉં,

સસેકા તીન પાઉં—

કહું આએ જીવની સાથ !

(૧૩)

(૮)

(Austria March.)

જાન—

ધરાન—ઓ કઠીન—ધરાન ! ધરાન ! ધરાન !
ફતેદ જો બસ કરીજ છે, આ દુન્યામાં નામ કહાડવા
કીરતી જો મેલાવીજ છે, તો ઉપાય છે સહેલ.
ફૂડાલી પાવડા મારો ખાંધે, ને ચાલો જમ ચલાડે,
જવુ છ ધરાન બસ આપણને, બોલો ધરાન ! ધરાન !

કોરસ

જાઉં-જાઉં-જાઉં ! ધરાન ! ધરાન ! ધરાન !
જાઉં-જાઉં-જાઉં ! મકરાન સરગરદાન
જાઉં-જાઉં-જાઉં ! ધરાન, ધસફાન, તેહરાન !
ખેડું ખેતર, મરું બહેતર, પણ જાઉં બસ કાંત્રે ધરાન !
દાડમ. દાડમને રૂપરચદ, સાથે મે રખરનું અચાર,
રસ્તે લાગે જો મીલી કુટશ કોણુરે કપાર ?
ચાવા થોકા યુગી ગયા તો કરશું ચાર અમન ચમન.
ખીસમીલાહ શીરાહી વાઈન સાથે કવાઈને નાન !

(૯)

કોરસ

એમી—જન મારા હૃદયમાંના હાર —

વના વળું કેમ હું વજ
રે પીયારાનો વીયોગ,
જલાવે મનરે-હાં-તનરે
ઓ દીવજની—વળું કેમ
જવ જો જનથી રે જાય—
હારે તેથી તો ખમાય.
દીલ કેમ માને મારું હાય ?
સુખી તે સખી જે પામે
પ્યારરે હાં પ્યારરે,
ઓ મન માની—વળું કેમ

૧૪)

(૧૦)

એમી—શુકર કરું હું શુકર તે આપના
શુકર સદા રહ્યોરે અપના.
દીલ માડું હરખે ન મનાય—
શાન્તી જેમ થઈ સદા તેમ થાયરે—શુકર૦

(૧૧)

(The Shadows.)

જમ—

દુન્યા સારી
શું કામ બારી
ગણવી—જોખ્યે—યાર ?
દીલ ને ખાક હય
મન ને પાક હય
આચાર વીચાર સખ આખાઃદ હય ?
મોજ છે ચ્યરી
દુઃખ ઓવારી
થાવો તમ—ખુશાલ—યાર ? •
ગમને કરશો
હયાં પ્યાર
તો નહીં સુખનો આધર !
રમતા પચી
યાર થાવો
માન ચાહો તેમ
મોજ છડાવો.
આખર કરે જીવગી ટુંકીજ છે
આવશે ક્યારે કાળ
પડશે ક્યાં દુકાળ ?
બળાપો—
બસ ઓવાયો,
મોજ્યાં મારો ખાધ ને પી.
સાચવો થોડુંક કંઈ
દોજબ હંદનું હંધ,
મોખવતા બસ જલુજ છે !

(૧૫)

(૧૨)

આદરણ—

આવીશ ઝારથી ફરેની મારી નહીં પરતું મને શેણ,
વાચઝી લખુશ તેમાં બી બશ ફરેનીની શહુરેશ ઘેણ,
ઝીગર માફ ફરેનાતું પ્યાફ બની રહ્યું શક શક !
ઝરા ઝેટલી ઝોકશ ફરેનીને ઉતરી ઝાઝેશ થાક !

(ફોરસ)

આઝે ડારી બની શપેટ—

ગીયાં વરશ બણી પપેટ—

બરડો બોબો, થયલો બોબો,

કેમ પામું ફરેનીની મેઠ ?

બાઝ ફરેશી શકુંમ સાથે બણશ ઝો આક્રીનગાન,
શુરા પહેલવાનનો નામ દેતાં ફરેની પર લાગેશ ઘેઆણ !

માફ શ દખખુશા ખુમશામાથી ધાન શાકને કવાળ !

ઝો ફરેનીની યાદ નહીં કફ તો લાગે કેમ શવાળ ?

(ફોરસ.)

(૧૩)

બધા—ચાહો ચાહો સહિ દીલથી મુરાદ

ચાહો ખુશખખતી શાદ !

ઓગરાણ—રહો તેમ આઝાદ—

હમાયણ—નહી નીકલતો મુજ સદ !

આઝે કુતરીનો અવતાર,

હાલત મારી ગમખવાર,

ફરીયાદ.....ચાહો ખુશખખતી શાદ ચાહો !

હમ—દીન છે આજનો સુખરે તાજનો

ઉકરણ—દાદ લીધી ઝો તે દાદગર !

હમાયણ—આઝે અકકર વકકર—

કેમ રાખું સગર ?

બધાં—ધન દીનરે, ધન ધનરે, દીન ધનરે,—ચાહો ખુશખખતી સાદ
ચાહો ચાહો !

(૧૬)

અંક ત્રીજો.

(૧૪)

ફરેની—

આએ ડાટરે શું વાલ્યો હમાએજીએરે—

કરું કેમ વીચાર ?

બનસે એમ તે અરે જાણ્યું હતું કોણે ?

કરું કેમ કપાર !

બની હું બેઠીછ અહીં કંગાલે નાચાર,

જીવને મારા થોભાઉં કેમ !

એ દાદાર તું મદદગાર—

એ આએ હેતનથી બરથો મારો અવતાર !

મોહત મારું, કેવું પ્યારું, છુટે જાનલ, દીલથી બેલાલ,

આએ ડાટરે○

(૧૫)

હમાયજી—

હારે કુતરાં કુતરાં હું રુઠ કરતી,

લઠ બેઠી આવી અવતાર !

કુતરાં કુતરાં કીધું મેં તો ધણું જો ?

આખર બની હું હારમાર !—અરે બહેનો,

આએ તો, ફસેલી, ધમેલી,

ચસકેલી, ખપી હું, ઘેંમાં, ગામમાં,

શહેરમાં, રેમાય !

(૧૬)

ડામુ.— ફેંકા પોખાર,

બેલોજી ધુમ જુવાર.

લીમજી—જીત હોય કે હાર,

રે ક્યાં જવું છે ?

(૧૭)

ડોશુ— નહીં બીક ખરયાની—
કે ધાર પરયાની !

ભીમજી-ડોશુ—વાહજી એ યોગ,
એણે છ ચોક,
ધુમ ધોઢાર !

બધાં.—એકો આવ અંદર લાગીરે દસ !
વાહજી વાહ ! ચાલેછ ગેમ કલાસ ફસ.
રખે આવે આદર,
નાખે વચમાં ફાંચર,
કરશું બસ હવે બંધ એનો દમ !

(૧૭)

જીમ—

કાંહને કાંહ ફરયો હું આદરની સાથ ?
ને હુલકાવ્યો જાહરસને મતરધ સંગાત !
એજ મોહકાણમાં આને મેં ભાગ્યો આજી હાથ,
ને બન્યો ફરજદે ચાકલેટ સગાત !
દેખાડું મ્હોડું કેમ ?
આથમપર તાંકું નેમ !
પુગારું દોડ મુજ પપાને ઘેર—
ને લપ જાઈ એમીને સંગાત
વાર લાગશે

૩૦

(૧૮)

૧૮

ઓગરાજી—

મુસીબતનો છેડો છેડે ક્યાં ?—હારે.
કેની મારી, તે વધારી જનલ—મુસીબત
ઘેટાળા વધ્યા મારી
થક્યો હું બાધ,
આવશે ક્યાં અંત એનો ?
થયું ભેળવું દહીં !
જેમી જીમકાક તું,
સસેકા તીન પાઉં
ગયોજી ક્યાં હાથ કરી ?
ખટપટ કરી હું
ગયોજી જહરી હું
મદદે આવ તું દાદાર મારી
માગુ કરજરી !—મુસીબત

(૧૯)

ભીમજી— મારી મરોસાની ભેંસે બાધ—
આખર તો પાડો જણ્યો ?
ડોશુ— ઉંદર નાનો કહડવારે બાધ—
મહા મહેનતે કુંગર ખણ્યો !
પીમજી— ઉછેર આપી—
— હાથ તાલી !
૧—બાધ ધોલી કુતરાના ઓ હાલ થયા !
મીઠી સવા પોરની પાદશહી—
મેળ્યાં મારી ગયા સૌ ધરાધ.
જેવારી—
૧ !

અવામ છે !
ગિરે બાધ.

હમાયજી હોય પોય

એકદમ ફેન્ટ થઇ ગયાં !

ગડબડ એકદમ વધી ગઈ અને આસી ડોસાં દોડા દોડમાં પડ્યાં “મરે, કોણ જણે ખીચરી પાટયા સાથે કંઈ માખ માખ ગરઈ ગેઈછ કે શુ ? હમાયજીબાઈ એમ ઓ ઓ શાતું કરેછ !” બધા ગભરાટ અકલાટમાં પડ્યાં. “માય જરા ચાહે કરી લાંઉ ?” “બરે તમારી ચાહે ! તે પીધીછ તારથીજ મારો જીવ બગરી આયોછ તો ? તમે બોયને કહેલું કે નહીં કે યુ. કે. ટી. નોજ ડબ્બો લાવે !”

“હારે, મેં તો તેમજ કહેલું પણ એને બબરમાં”
એ છેટરયો ને બેલતીજ આપી દિધી ! ૯

“એએએએમ? હું તેજ જોઈછકે મા”
કેમ બગરી આયો ! બસ હવે”
બી, પેસતનજીની ખા”
યુ, કે”

સંઘના શોખીનો!

